

Podjeten trafikant. V neki trafiki so prodajali krajše cigarete kot drugod. Pri preiskavi so vprašali kako to. On pa odvrne: »Ta konček cigarete, ki ga imajo ljudje v ustih, navadno vržejo proč. To je potrata in jaz sem na vseh cigaretah konček odrezal. Zato so — krajše!«

Tolažba v tujini. Nemška družina se je preselila na Angleško. Mala hčerka je bila neutolažljiva, ker ni nobenega človeka razumela. Nekoč gre z materjo na deželo in sliši pri neki hiši peti petelina. Vsa vesela zakliče: »Mama, glej, petelin zna nemški!«

V kavarni. Jaka, ki ni znal čitati, je sedel v kavarni ter držal v roki časnik. A držal ga je narobe. Prijatelj Marko ga vpraša: »No, kaj je novega, Jaka?« — »Vse narobe po svetu,« se odreže Jaka. — »Pa časnik drugače drži, bo pa vse prav,« mu jo zasoli Marko.

Deber odgovor. Hlapec je ustrelil sosedovega psa. Sosed ga toži. Na sodniško vprašanje, zakaj ga je ustrelil, odvrne hlapec: »Vgrizniti me je hotel, jaz sem se pa branil in ga ubil.« »Tega bi ne smel storiti,« pravi sodnik. »Ti bi moral puško obrniti in se braniti s kopitom.« — Hlapec: »To bi bil tudi storil, ko bi se bil obrnil tudi pes ter me hotel ugrizniti z repom, ne pa z ostrimi zobmi!«

Ura za celo življenje je prava »IKO« ali »OMIKO« iz lastne švicarske tovarne ur že 32 let svetovno znane solidne strokovne urarske tvrdke H. Suttner. — Ure, zlato ter srebrnino se kupuje pri Suttnerju res dobro in poceni, ker že od 44 Din dalje se lahko dobi pravo švicarsko Anker-Remontoir-uro, ali pa že za 98 Din zapestno uro. — Tvrdka pošlje svojo novo veliko ilustrirano domačo knjigo tudi našim čitateljem brezplačno, ako jo zahtevajo od tvrdke H. Suttner v Ljubljani št. 992.

ZA NAŠO DECO

ZAUSNICA O PRAVEM ČASU.

V velikem trgovskem mestu je živel trgovec Jeglič. Na ulici je večkrat srečal lepo oblečenega mladega gospoda, ki ga je vselej prav prijazno pozdravil. Gospod Jeglič je sicer vedno odzdravil, ker pa se ni mogel spomniti, da bi bil mladega gospoda že prej kje videl, je mislil, da ga ta zamenja s kom drugim. Nekega dne je bil gospod Jeglič povabljen v goste in je našel tam tudi tistega gospoda. Hišni gospodar je hotel oba seznaniti, a mladi gospod je rekel: »Tega ni treba, midva se poznavava že dokaj let!« »Meni se vidi, da se motite,« je menil gospod Jeglič; »sicer me pozdravljate, a drugače ste mi docela tuji.« »In kljub temu vas že dolgo poznam in se vam moram še prav lepo zahvaliti.« »Za kaj se hočete zahvaliti?« je vprašal gospod Jeglič: »To je seveda cela povest,« je rekel mladi gospod; »a če me hočete par minut poslušati, se me boste spomnili.«

Pred leti sem nekega jutra šel v šolo. Bilo mi je tedaj devet let. Ko sem bil na trgu, sem videl vse polno košar z najlepšim sadjem. Doma sem dobil le redkokdaj sadje in zato sem prav željno ogledoval lepa, velika jabolka. Prodajalka je baš govorila s sosedo in ni gledala na svoje blago. Tedaj mi je prišla misel, da bi si prisvojil skrivaj samo eno jabolko. Mislil sem si, da jih ostane ženi še itak dovolj. Previdno sem zgrabil za sad in sem ga potem hotel vtakniti brž v žep. Tedaj

sem dobil velikansko zaušnico, tako da mi je padlo jabolko iz roke. »Fant,« je rekel mož, ki mi je dal zaušnico, »kako se glasi sedma božja zapoved? Upam, da si proti njej grešil prvič in da bo to tudi zadnjič!« Sram me je bilo, komaj sem si upal pogledati moža v oči, a njegov obraz mi je ostal v spominu. V šoli sem bil jako pazljiv; vselej sem čul besede: »da bo to tudi zadnjič!« Sklenil sem, da bo res tako. Vselej, kadar sem videl v katekizmu sedmo božjo zapoved, sem se spomnil tistega jutra. Pozneje sem bil vajenec pri nekem trgovcu in sem prišel tudi v inozemstvo. Včasih me je res vleklo, da bi bil delal proti sedmi božji zapovedi, a mislil sem na zaušnico in na spremljajoče besede. Tako sem ostal pošten in v premoženju, ki sem ga prinesel v domovino, ni krivega dinarja.«

Tako je pripovedoval mladi gospod. Potem pa je prijel gospoda Jegliča za roko in rekel: »Ali smem roko, ki mi je izkazala tako dobroto, zdaj prav hvaležno stisniti?«

REKI O MLADOSTI.

Kakor seješ, tako boš žel. — Kdor seje, ta žanje. — Kako si boš postlal, tako boš tudi spal. — Kar se naučiš v mladosti, to znaš v starosti. — Dobro začeto, pol izvedeno. — Kdor zgodaj odide, se zgodaj vrne. — Na en sam zamah drevo ne pade. — Rim ni bil postavljen v enem dnevu. — Letočemu krila rastejo.

ZAKLAD.

Vinogradnik je bil na smrtni postelji. Poklical je k sebi svoje otroke in jim je rekel: »V našem vinogradu je zakopan zaklad. Le Pridno kopljite za njim!« »Kje, na katerem kraju?« so vprašali otroci. »Le kopljite!« je rekel oče in je umrl.

Komaj je bil pogreb opravljen, so že hiteli dediči v vinograd, kjer so prekopali z motikami in krampji ves vinograd. Niti pedi zemlje niso pustili pri miru, presejali so jo celo skozi sito ter prerahljali z grabljami vse križem. Zaklada pa ni bilo nikjer. Mislili so, da jih je imel oče za norca. Ko pa je napočilo drugo leto, so videli jako začudeni, da so bili trsi mnogo bolj polni kot prejšnja leta. Tedaj so otroci spoznali, kateri zaklad je oče imel v mislih, in potrudili so se, da bi ga vsako leto več izkopali.

MARJETICA.

1. To je bila Lena Marjetica, ki dela ni bilo ji mar in mati sama delala je, da hčerki ne bilo bi v kvar.
2. To je bila Gizdava Marjetica, ki že v jutru se kinčati gre, a mati v kuhinji kreta se, ker hčerki to kar nič ne gre.
3. To bila je Lepa Marjetica in fantje so radi prišli, za šalo in ples jim ugajala je, za ženo je nobeden ne želi.
4. To bila je Zapuščena Marjetica in leta počasi so šla, umrla je mati, a reva samá, ne ve, kje zdaj bi bila.
5. To bila jelačna Marjetica, ker delati prav nič ne zna, le hodi od vrat pa do drugih vrat, proseč, da kdo ji kaj da.

MATI IN OTROK.

(Moravska pravljica.)

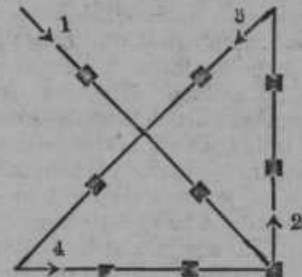
Blizu Mikulova na vznožju Polanske gore južno od Brna je vas Kelnice. Izrastki gore so pokriti z gozdovi. Sredi gozda je stala nekoč na lepem hriščku majhna lovska hišica, v kateri je stanovala pobožna rodbina. Mož in žena sta imela edinega otroka, ki sta ga zelo ljubila. Nekega jutra se je napotil lovec v gozd, da bi dobil kaj divjačine, in se je v gozdu izgubil, ker je šel po neznanu mu poti. Žena je bila v velikih skrbeh za življenje svojega moža. Ko je napočil tretji dan, se je podala iskat moža in je vzela s seboj tudi otroka. Bila je na vseh krajih, o katerih je vedela, da jih mož najčešče poseča. Jadikujoč je tavala po gozdu ter je dospela do pečine, kjer je videla v veliki razpoki kupe zlata in srebra. Takoj je odložila otroka ter si začela nabirati

dragoceno kovino v svoj predpasnik. V to svoje delo se je tako zamislila, da je povsem pozabila na svojega otroka ter hitela s svojim zakladom domov. Sredi pota se je spomnila na svoje dete; takoj se je vrnila, ali otroka ni bilo nikjer. Po dolgem, brezuspešnem iskanju je šla domov, našla tam svojega moža ter mu povedala svojo nesrečo. Kaj ji je sedaj koristil najdeni zaklad?

Čez nekaj časa je hodila žena po gozdu in je prispela do znane pečine. Tam je jokala in jadikovala, kar se ji prikaže bela pošast in ji naroči, naj se vrne po otroka čez leto dni na isti dan, ko ga je bila izgubila. Vsa srečna je doma pripovedovala možu, kar se ji je pripetilo. Napočil je zaželjeni dan. Žena je tekla v gozd in je videla pred pečino svojega otroka, igrajočega se na trati. Vesela je skočila k njemu, da bi ga objela. Tedaj se je prikazala črna pošast in je hotela ženo zgrabiti. Ali ona je dvignila roki proti nebu, nastala je huda nevihta in strela je raznesla pošast. Otroka pa je žena zopet dobila.

REŠITEV NALOG.

1. 9 točk (pomotoma je bilo natisnjeno 991) zveži tako:

2. Razreži kvadrat iz papirja v smeri obeh poprečnic (diagonal) in tako dobiš 4 enako velike trikotnike. Po dva teh trikotnikov lahko zložiš na kvadrat.

$$3. \quad 1 \frac{3}{5} + 8 \frac{2}{5} = 10$$

4. Stran, kjer je lesena krogla, se nagne, ker ima ta krogla večjo površino in se torej na njej nabere več prahu. To pa pri zelo občutljivi tehtnici zadostuje, da pride prečnica iz vodoravnega položaja.

NOVE NALOGE.

1. Kako moreš držati kos papirja vodoravno nad gorečo svečo, ne da bi se vnel?
2. Na mizi stoji več kozarcev; eden je poln vode, drugi so prazni. Kako moreš spraviti vodo iz polnega kozarca v prazne, ne da bi jo pretočil ali po kaki nategi prelil?
3. Kako določimo dan in mesec rojstva? Dotičnik naj misli, katerega dne v mesecu je rojen, naj pomnoži to številko s 3, prišteje 5, pomnoži vse vkup s 4, prišteje vsoto rojstnega dneva ter odšteje 20. Končno število pove in ga je treba deliti s 13. Količnik da rojstni dan, ostanek pa mesec.

N. pr.: Nekdo je rojen 31. julija, to je 31. 7.

$$\begin{array}{r} 31 \times 3 \\ \hline 93 + 5 = 98 \times 4 \quad 430 \quad 410 : 13 = 31 \\ \hline 392 \quad -20 \quad -20 \quad = \\ + 38 \quad \quad 410 \quad -7 \text{ ost.} \\ \hline 430 \end{array}$$

Določi tako svoj lastni rojstni dan!

SMEŠNICE.

1. Previdnost. Mall Janko: »Ti, Lizika, danes morava biti pridna. Zdravnik je priporočal očetu več gibanja.«
2. Razlika. Učitelj: »Če rečemo: Oče je blagoslovil šest svojih otrok, potem je to v tvorni obliki. — Janezek, povej isti stavek v trpni obliki!« — Janezek: »Oče je bil s šestimi otroki blagoslovljen.«
3. Težek odgovor. Gospod katehet pripoveduje v šoli o ustvaritvi sveta. Ob koncu vpraša, če bi še kdo od malčkov hotel kaj pojasniti. — Tonček: »Gospod katehet, jaz bi rad vedel, kje je ljubi Bog stal, ko je svet delal!«